

กรณีศึกษาบริษัทโบอิง

(จาก Information Systems Management in Practice โดย Barbara C. McNurlin และ Ralph H. Sprague, Jr., Prentice Hall, 1998)

กรณีศึกษานี้ค่าด้วยได้ขึ้นทำขึ้นระหว่างปี 1993 ณ ปี 2003 นี่สถานการณ์ของบริษัทโบอิงได้แตกต่างไปจากเดิมมากที่เดียว ทั้งนี้เป็นผลมาจากการก่อการร้ายที่ World Trade Center นิวยอร์ก เมื่อ 11 กันยายน 2001 ทำให้อุตสาหกรรมการบินได้รับผลกระทบกระเทือนมาก ลั่นโลกให้การสั่งของเครื่องบินมีจำนวนลดลง และทำให้บริษัทโบอิงมีปัญหาตามไปด้วย – คราวซิต

โบอิงซึ่งเป็นบริษัทอุตสาหกรรมการบินอวากาศที่สำคัญแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ซีแอตเทล รัฐวอชิงตัน ทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ บริษัทโบอิงมีธุรกิจสำคัญสามอย่างคือ

- Boeing Commercial Airplane Group ทำหน้าที่ผลิตเครื่องบิน 747, 757, 767, และ 777
- Boeing Defense and Space Systems ผลิตระบบป้องกันทางอากาศ ระบบอวกาศ เครื่องบินรบ และเฮลิคอปเตอร์ ตลอดจนระบบทางการทหารอื่น ๆ
- Boeing Computer Services ให้บริการสนับสนุนด้านคอมพิวเตอร์แก่บริษัทโบอิงและหน่วยงานรัฐบาล ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และทำงานวิจัยและพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รัฐบาลไทยสมัยพลเอกชาติชาย ชุมหัวสัม ได้มอบหมายให้กลุ่มงานนี้มาศึกษาวิเคราะห์การจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติในสำนักนายกรัฐมนตรี งานศึกษาได้สำเร็จจนถึงขั้นมีการสั่งคอมพิวเตอร์และเตรียมบุคลกร ไว้แล้ว แต่เกิดการปฏิวัติ ร.ส.ช. ที่นั่นก่อน ทำให้รัฐบาลชุดคุณอานันท์ ปันยารชุนสั่งยกเลิกการตั้งหน่วยงานนี้ไป มาถึงปี 2546 รัฐบาลท่านนายกฯ ทักษิณ ได้สั่งให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการนายกรัฐมนตรีขึ้นเรียกว่า PMOC – Prime Minister Operation Center และให้กระทรวงตั้ง Ministerial Operation Center ส่วนกรมต่าง ๆ ให้ตั้ง Department Operation Center

ในการประชุมประจำปีของสมาคมการจัดการสารสนเทศ (3) ประมาณกลางทศวรรษ 1980 ประธานของ Boeing Computer Services ได้อธิบายวิสัยทัศน์สองประการของโบอิง วิสัยทัศน์แรกเป็นส่วนที่บริษัทโบอิงทำสำเร็จแล้ว ส่วนวิสัยทัศน์ที่สองเป็นส่วนที่บริษัทโบอิงกำลังดำเนินการอยู่ ในปี 1991 บริษัทโบอิงได้พัฒนาวิสัยทัศน์ที่สามซึ่งจะนำบริษัทก้าวไปสู่ปี 2010

วิสัยทัศน์ 1: The Right Part in the Right Place at the Right Time ในปลายทศวรรษปี 1960 ธุรกิจของโบอิงเพื่องฟูมาก แต่บริษัทประสบปัญหาการขาดแคลนชิ้นส่วนทำให้ประสบปัญหาในด้าน

การผลิต ถ้าหากขาดชิ้นส่วนที่จำเป็นก็จะมีการติดป้าย – ซึ่งเรียกว่า traveler- ลงตรงตำแหน่งที่ต้องใช้ชิ้นส่วนนั้น ในช่วงนั้นบริษัทมีป้าย traveler ติดอยู่บนเครื่องบินที่กำลังสร้างมากถึง 2,500 ถึง 5,000 ชิ้น ต่อเดือน

เพื่อแก้ไขสถานการณ์นี้ทางฝ่ายบริหารได้กำหนดคุณสมบัติทัศน์ว่า The Right Part in the Right Place at the Right Time นั่นก็คือจะต้องมีชิ้นส่วนที่ถูกต้องใช้ ณ จุดที่ต้องการและในเวลาที่ต้องการ นับจากปี 1966 จนถึง 1980 บริษัทโบอิงได้ติดตั้งระบบสารสนเทศสำคัญถึง 15 ระบบ รวมทั้งระบบขนาดเล็กอีกกว่าสิบระบบเพื่อให้วิสัยทัศน์นี้เป็นจริง ปัญหาการขาดแคลนชิ้นส่วนนั้นเคยมากที่สุดเมื่อมีการเริ่มผลิตเครื่องบินแบบใหม่ ยกตัวอย่างเช่น ในปี 1966 บริษัทได้เริ่มผลิตเครื่อง 737 ทำให้จำนวน traveler เพิ่มขึ้นเป็น 8,000 ชิ้น แต่พอถึงกลางทศวรรษ 1970 จำนวนการขาดแคลนชิ้นส่วนได้ลดลงเหลือน้อยกว่า 100 ชิ้นต่อเดือน และในตอนต้นทศวรรษปี 1980 เมื่อเริ่มผลิตเครื่องรุ่น 757 และ 767 ก็แทนจะไม่รู้สึกว่าการขาดแคลนชิ้นส่วนเพิ่มมากขึ้นเลย

ระบบสารสนเทศช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนชิ้นส่วนและทำให้บริษัทบรรลุวิสัยทัศน์ได้อ่าย ไร้กีตาม บริษัทโบอิงได้ทำให้เกิดเกาะอัตโนมัติ (Islands of automation) ขึ้น นั่นก็คือระบบมีปัญหาในการส่งผ่านข้อมูลกลับไปกลับมาระหว่างระบบ ในช่วงนั้นเองตลาดของโบอิงก็เปลี่ยนไปทำให้โบอิงจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติใหม่

การแก้ปัญหาตลาดที่เปลี่ยนไป ในตลาดการบินอาวุโสและกลาโหมนั้น การทำธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไป กระทรวงกลาโหมซึ่งเป็นลูกค้าใหญ่ของโบอิงมีการรัดเข็มขัดมากขึ้น และรัฐบาลสหราชอาณาจักรก็เปลี่ยนตั้นทุนการพัฒนาไปให้แก่ชั้พพลายเออร์แทน ด้วยเหตุนี้เองบริษัทโบอิงจึงถูกบีบให้ต้องใช้เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในผลิตภัณฑ์ของตน

ในตลาดการผลิตเครื่องบินนั้น การ deregulation ได้ทำให้สายการบินขยายศูนย์การบินรอบโลกไปยังจุดที่ใช้เที่ยวบินระยะสั้นและเครื่องบินขนาดเล็กกันมากขึ้น ราคาน้ำมันที่ผันผวนทำให้การออกแบบเครื่องบินต้องเน้นในด้านการประหยัดน้ำมันมากขึ้น นอกจากนั้นบริษัทโบอิงยังประสบปัญหาการแข่งขันอย่างรุนแรงทั้งจากบริษัทด้วยประเทศและบริษัทในประเทศ

โบอิงเชื่อว่าความสามารถในการแข่งขันในตลาดการผลิตเครื่องบินนั้นขึ้นอยู่กับการใช้ระบบสารสนเทศในสามแบบ

1. ช่วยให้โบอิงตอบสนองต่อตลาดได้ดีขึ้น ระบบจะช่วยให้โบอิง “ออกแบบตามต้นทุน” นั่นหมายความถึงการออกแบบเครื่องบินโดยคำนึงถึงต้นทุนการดำเนินการของผู้ซื้อ ระบบสารสนเทศช่วยให้กำหนดการส่งมอบเครื่องบินของโบอิงยึดหยุ่นด้วย ดังนั้น โบอิงจึง

- สามารถส่งมอบเครื่องบินได้เร็วกว่าคู่แข่ง นอกจากนี้ โบอิงยังเชื่อว่าระบบสารสนเทศจะช่วยให้บริษัทปรับรูปแบบของเครื่องบินปัจจุบันให้แก่ลูกค้าได้โดยไม่ต้องออกแบบใหม่ทั้งลำ
2. ช่วยให้บริษัทมีความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยการสนับสนุนบริการหลังการขายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โบอิงสามารถสร้างเอกสารคู่มือเครื่องบินโดยใช้ข้อมูลการออกแบบเดิม สามารถจัดการระบบคลังซึ่งส่วนได้ทั่วโลก และ โบอิงยังใช้หลักการปัญญาประดิษฐ์ในระบบวินิจฉัยที่ฝังอยู่ในอุปกรณ์เพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างการบำรุงรักษา
 3. เพื่อช่วยโบอิงปรับกระบวนการออกแบบและการสร้างเครื่องบินให้รวดเร็วมากขึ้น วิสัยทัศน์ของบริษัทขึ้นอยู่กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในแบบที่สามนี้

วิสัยทัศน์ที่ 2 กระแสสารสนเทศที่ปรับแต่งแล้ว วิสัยทัศน์ของ โบอิง ในช่วงกลางทศวรรษ 1980 ก็คือการสร้างกระแสสารสนเทศที่ปรับแต่งแล้ว ทั้งนี้เพื่อการสร้างและสนับสนุนเครื่องบินนั้น แท้ที่จริงแล้วก็คือกระบวนการทางสารสนเทศ กระแสสารสนเทศที่ปรับแต่งแล้วหมายความว่าทุกระยะขั้นตอนของการออกแบบและการสร้างเครื่องบินนั้นจะต้องใช้กระแสสารสนเทศที่ปรับแต่งอย่างต่อเนื่อง ในตอนแรก เครื่องบินได้รับการออกแบบโดยระบบ CAD/CAM หรือ Computer-aided Design/computer-aided manufacturing หลังจากนั้นในขั้นตอนต่อ ๆ มากระบวนการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการออกแบบ การสร้าง และ การสนับสนุนจะใช้สารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลนี้ ระบบต่าง ๆ ที่อยู่บนเก้าอี้ตัวโนมัติจะส่งข้อมูลเข้ามาสู่ระบบท่อที่ໄร์อยด์อ แม้แต่บริการหลังการขายก็ยังใช้รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องบินที่ได้จากการบันทึก

วิสัยทัศน์นี้ทำให้เกิดความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบริษัทไปมากที่เดียว เรื่องหนึ่งที่ต้องเปลี่ยน ก็คือการซัดคงค์กร โบอิงจำเป็นต้องทำลายกำแพงโครงสร้างองค์กรแบบเก่าออก การใช้คอมพิวเตอร์มาสามสิบปีทำให้เกิดการซัดโนมัติตามโครงสร้างองค์กร หากบริษัทด้องการใช้สารสนเทศให้เป็นประโยชน์ได้มากขึ้น ก็จะต้องให้สารสนเทศนั้นเดินทางผ่านกำแพงที่ขวางกั้นระหว่างแผนก วิธีหนึ่งที่ โบอิงปรับโครงสร้างตัวเองใหม่ ก็คือการจัดให้ทีมงานออกแบบและผลิตประกอบด้วยบุคลากรจากฝ่ายวิศวกรรม ฝ่ายผลิต และฝ่ายอื่น ๆ

โบอิงยังปรับกระบวนการออกแบบและผลิตก่อนที่จะเปลี่ยนให้เป็นระบบอัตโนมัติ แทนที่จะปรับกระบวนการทำงานฐานรากตามแบบเดิมเท่านั้น สุดท้าย โบอิงใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานต่าง ๆ มากเท่าที่จะทำได้ เช่น ใช้ติดตามการเปลี่ยนแปลงทางวิศวกรรม

วิสัยทัศน์ที่ 3 สถาปัตยกรรมกระบวนการธุรกิจเชิงกลยุทธ์ ในช่วงต้นของศตวรรษ 1990 โน
อิงได้ประเมินสถานะของตนเองใหม่ และเริ่มศึกษาระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ใหม่ – ทั้งทางด้าน
กระบวนการธุรกิจและระบบสารสนเทศสำหรับปี 2010 ทีมงานพบว่ามีหลายครั้งที่อาเกวียนนำหน้า
โลก นั่นก็คือใช้แผนไอล์ที่เป็นตัวนำแผนธุรกิจ บริษัทมีวิสัยทัศน์ทางด้านไอล์ที่ชัดเจนแต่ไม่มีวิสัยทัศน์
ทางด้านกระบวนการธุรกิจ ดังนั้นการศึกษาจึงกำหนดกระบวนการผลิตระดับโลกขึ้นสำหรับกลุ่ม
ธุรกิจสร้างเครื่องบิน และ กลุ่มกลาโหมและอาภาเพื่อให้ประสบความสำเร็จในปี 2010 และกำหนด
โครงการสร้างพื้นฐานด้านไอล์เพื่อรับกระบวนการเหล่านี้

การศึกษาเริ่มต้นด้วยการที่โนอิงนิยามสถาปัตยกรรมกระบวนการธุรกิจปัจจุบันเพื่อให้เข้าใจว่า
บริษัทดำเนินงานธุรกิจอย่างไร ทั้งนี้เพื่อเบริญเที่ยวนว่าบริษัทต้องการที่จะทำธุรกิจในปี 2010 อย่างไร
สถาปัตยกรรมกระบวนการธุรกิจเชิงกลยุทธ์สำหรับปี 2010 เป็นรากฐานในการจัดโครงสร้างหลักด้าน
ไอล์ดังแสดงในรูปที่ 1 ในการกำหนดวิสัยทัศน์ทางธุรกิจนั้น โนอิงตั้งคำถามพื้นฐานดังนี้

- เราควรใช้กระบวนการธุรกิจอย่างไร
- เราต้องใช้สารสนเทศอย่างไรในการทำงานตามกระบวนการเหล่านี้ให้ประสบความสำเร็จ
- กระบวนการและสารสนเทศเหล่านี้เกี่ยวข้องกันอย่างไร
- บริษัทมีวิธีการจัดการข้อมูลอย่างไร
- เราต้องใช้ชาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และ เครื่อข่ายแบบใดบ้าง

หลังจากกำหนดกระบวนการธุรกิจ 2010 แล้ว โนอิงก็พัฒนากระบวนการเหล่านี้อย่างจริงจัง
เนื่องจากกับการออกแบบและสร้างเครื่องบิน การทำซ้ำนี้ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนระบบสารสนเทศ
แบบเดิมด้วย บริษัทได้กำหนดว่าโครงสร้างที่เป็นเจ้าของกระบวนการธุรกิจแต่ละด้านเพื่อให้จัดทำ
แผนการเปลี่ยนระบบสำหรับทั้งในส่วนที่เป็นกระบวนการธุรกิจและลิ่งแวดล้อมด้านไอล์ที่

ถึงแม้ว่าปัจจุบันโนอิงจะเป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องบินที่โดดเด่นที่สุดของโลก แต่บริษัทก็ต้อง¹
ปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อรักษาตำแหน่งผู้นำนี้ไว้ บริษัทแพร์บัสซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนของประเทศไทย
ยุโรปมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มจาก 0 เป็น 25 เบอร์เซ็นต์ และบริษัทトイโยต้าในญี่ปุ่นก็สนใจที่จะเข้ามาสู่
ตลาดเครื่องบินในเร็ววันนี้ ผู้บริหารบริษัทโนอิงเชื่อว่าการปรับเปลี่ยนในขณะที่บริษัทมีความเข้มแข็ง
จะช่วยยืนยันความสำเร็จในอนาคตซึ่งการแข่งขันจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น

คำถามสำหรับภิปราย

1. บริษัทโนอิงกำหนดวิสัยทัศน์ด้านไอล์ที่โดยวิธีใด
2. เกาะอัตโนมัติคืออะไร เป็นการประยุกต์ไอล์ที่ดีหรือไม่ อย่างไร

3. การจัดโครงสร้างองค์กรตามแบบเดิมมีผลกระทบอย่างไรต่อการสร้างระบบสารสนเทศ
4. ระบบที่ออกแบบตามต้นทุนน่าจะมีพังก์ชันอะไรบ้าง